

TROŠKA HISTORIE, NIKOHO NEZABIJE.....

jak se říká "trocha historie nikoho nezabije" a je dobré vědět kdo nám ty kýble strouhá

Leedy Drums

Ulysses Grant Leedy začal svou kariéru počátkem devadesátých let devatenáctého století jako perkusionista v Indianapolis. Osobní založení a zájem vyrábět lepší nástroje ho však vedlo k tomu, že s podporou svých přátel a kolegů roku 1888 založil Leedy Drums Company a začal vyrábět své vlastní – nejprve stojany malých bubínku a posléze i samotné bubínky. Kredit mu vynesly zejména upravitelné malé bubínky (do té doby se SD pokládaly na židle nebo visely na popruhu).

Rychlý úspěch vedl k výstavbě výroby a k expanzi produktové linie zahrnující blány na bubny a rozmanité orchestrální perkusní nástroje a doplňky. Leedy rovněž začal prodávat své produkty ve velkém po celé zemi. V roce 1909, kdy svou společnost založili bratři Ludwigové, se právě oni stali agentem Leedy drums v Chicagu. Ludwigové později začali vyrábět své vlastní nástroje a Leedy drums přerostli.

Ve dvacátých letech dvacátého století Leedy naplnil potřebu vlastního prodejního managementu a zaměstnal Georgie Wayne, který měl svou vlastní společnost vyrábějící bicí v Kanadě. Mimo svých prodejních schopností měl Way i technické znalosti, které uplatnil při četných inovacích u Leedy drums, které jednou pro vždy změnily výrobu bicích. Zhoršující se zdravotní stav přinutil Leedyho svou společnost roku 1929 prodat. Novým majitelem se stal GC Bonn Manufacturing Co., jež později koupila i Ludwig drum company. Sled událostí, které odstartovala 2.světová válka vyústil v prodeji divize Leedy & Ludwig Drum zpět do rodiny Ludwigů. William F. Ludwig Jr. ze společnosti WFL drum a Bud Slingerland spojili své síly a odkoupili upadající Connův podnik.

V roce 1970 Slingerlandovi svůj podíl prodali. Podnik, spolu se jménem Leedy a patenty, během následujících let několikrát změnil majitele. Roku 1994 Fred Gretsch prodal Slingerland Gibsonu, nicméně si ponechal majetek spojený s Leedy. Samotná linie Leedy byla Gretschem vzkrášlena v roce 2003.

Ludwig Drums – průkopníci výroby amerických bicí

Společnost Ludwig byla založena ve Spojených státech dvěma německými bratry, Williamem a Theobaldem Ludwigovými. Ti dříve pracovali jako agenti průkopníka výroby bicích Ulyssese Granta Leedyho.

Ludwig & Ludwig odstartovali masovou výrobou odolných kovových pedálů k basovému bubnu navržených pro vyšší tempa a větší sílu Williamem Ludwigem. Theobal Ludwig umírá brzy po rozjetí firmy. Bratr William se v obchodě s bicími pohyboval až do své smrti v roce 1973.

Bicí Ludwig se během 20.let 20.st. poměrně dobře prodávaly, nicméně poptávka po nástrojích výrazně poklesla s vynálezem mluveného filmu a zejména pak s pádem amerického trhu 1929. Důsledkem byl prodej společnosti Ludwig & Ludwig GC Bonn Manufacturing Co., rovněž majitele Leedy drums. Zpět do rodiny Ludwigů se výroba dostala až v roce 1937, kdy byly odkoupeny synem Williama Ludwiga, značku se však podařilo odkoupit až v roce 1955. Do té doby byly bicí Ludwig prodávány pod zkratkou WFL. V únoru 1964 se v jednom Londýnském drum centru při Ed Sullivan Show objevil Ringo Starr hrající na set značky Ludwig. Slova „The Beatles“ a „Ludwig“ vytištěna na přední bláně basového bubnu posunula značku Ludwig na první příčku výrobců bicích nástrojů na světě a to až do počátku 70.let, kdy směr výroby začali nastiňovat japonské výrobci. To podnítilo prodej Williama Ludwiga a ten se rozhodl svou společnost prodat Selmer Company, která ji vlastní i v současnosti. Bicí Ludwig jsou spolu s jinými perkusními nástroji vyráběny v LaGrange, IL.

Slingerland Drums

Společnost Slingerland byla založena 1916 v Chicagu Henrym H. Slingerlandem. Jako rychle nově zrozená společnost přijala Slingerland požadavek Gene Kurpy k vytvoření soupravy,

jejíž korpusy by byly ohraňeny nejen zhora, ale i ze spodu. Výsledkem byla legendární souprava Radio King, která byla první svého druhu jak s horními, tak spodními ladícími obručemi. Stejně jako rostla osobnost Geneho Krupy, rostla i popularita Slingerlandů. Slingerland Radio King patřila mezi přední prodávané soupravy v 50. letech, nicméně ke konci této dekády začala značka zaostávat za Gretsch a Ludwig, které byly pro rockové muzikanty mnohem přitažlivější.

Navzdory slabším prodejům vyráběla firma Slingerland své nejlepší bubny a v 70. letech přidala svým bicím i některé unikátní rysy jako např. tom holder Set-O-Matic, který umožnil rotaci o 180 stupňů.

V 80. letech čelily všechny americké společnosti náporu konkurence z Japonska. Slingerland v tomto období zaostaly a byly koupeny Gretschem. Značka pak v roce 1994 změnila majitele ještě jednou. Tentokrát se jí stala značka Gibson, která Slingerlandy vyrábí v Nashvillu, TN. Moderní řady bicích nesly název Studio King a Tour Series.

Rogers Drums

Společnost Rogers byla založena 1849 irským imigrantem z Dublinu Josephem Rogersem. Rogers přišel do Spojených států a začal vyrábět blány na bicí. Samotné bicí pak začal vyrábět počátkem 30. let. První bicí byly poskládány z korpusů a hardwaru jiných výrobců, ale nesly na sobě právě blány Rogers.

V roce 1953 Rogersův vnuk Cleveland společnost prodal Henrymu Grossmannovi, který společnost záhy přesunul do Cavingtonu v Ohiu a pod jeho managementem se společnost vyšvihla do čela výroby bicích nástrojů v USA po následujících 10 letech. K úspěchu výrazně přispěli i designer Joe Thompson a marketingový guru Ben Strauss. Jejich hardware obsahoval celou řadu inovací např. Swiv-O-Matic TT mounting system, které se staly standardy v odvětví výroby bicích nástrojů.

Roku 1966 byla společnost Rogers prodána CBS. Během 70. let Rogers pokračoval ve své zaseté cestičce a uváděl další důležité inovace např. MemriLoc hardware, což není nic jiného, než systém paměťových objímek, které dnes najdeme na všech bicích soupravách.

Navzdory svému úspěchu v zavádění inovovaného hardwaru Rogers podlehl japonské konkurenci a nepříznivým podmínkám na trhu. Přestože byla téměř veškerá výroba Rogers počátkem 80. let pozastavena, zůstává značka Rogers symbolem vývoje amerických bicích souprav a „Rogers vintage drums“ patří mezi nejvyhledávanější na celém světě.

Gretsch – jeden z nejvýznamnějších amerických výrobců bicích

Všechno to začalo již více než před sto lety roku 1883, kdy Friedrich Gretsch, imigrant z německého Mannheimu, založil v Brooklynu malý obchůdek. Rozkvětu se však již nedočkal, neboť roku 1895 nečekaně zemřel. Společnost tak zanechal podnikavé duši svého, tehdy ještě náctiletého školou povinného, syna. Fred Gretsch postavil reputaci svého podniku na preciznosti a kvalitě a dvě dekády po převzetí řízení podniku jeho činnosti přesouvá do mamutí deseti-patrové budovy na Broadway 60 v Brooklynu.

Roku 1935 přišel ke společnosti Duke Kramer, jehož rady jsou až dodnes ve společnosti vysoce ceněny – „To co prodáváme je osobitý zvuk – zvuk, který po desetiletí poháněl trh.“ Po Fredovi, který roku 1942 společnost opustil, převzali zodpovědnost za její řízení jeho synové Fred, Jr. a William. Oba se na chodu společnosti podíleli svými aktivitami již od roku 1927. Fred však brzy narukoval do armády, a tak se ředitelem stal Bill.

Po jeho smrti roku 1948 se vedení ujal Fred, který jako veterán americké armády vedl společnost do nové éry prosperity a rocku. Byla to exploze na hudebním trhu započata Elvisem Presleyem a navázána The Beatles, The Rolling Stones a mnoha dalšími umělci té doby.

V roce 1967 byla společnost Gretsch prodána gigantovi hudebního odvětví, společnosti Baldwin. Bez rodinného ducha a odhodlání, který poháněl podnik po tolik let však společnost začala upadat. Odhodlán vrátit podnik zpět do rodinných rukou tak roku 1985 Fred W.

Gretsch, pravnuke zakladatele spolocnosti, odkoupil Gretsch zpět.

Produkcí přesunul do Savannah. Znovu oživená společnost začala nabízet novou, klasicky stylizovanou řadu kytar a bicích Gretsch. Produkt se setkal s okamžitým úspěchem a nástroje Gretsch tak získaly zpět své místo na trhu. Přes výše uvedené se značka Gretsch v roce 2014 stala součástí společnosti Drum Workshop.

Sonor Drums – jeden z předních evropských výrobců bicích

Společnost Sonor byla založena Johannesem Linkem, který v roce 1875 ve Weissenfelsu (Německo) postavil továrnu vyrábějící perkuse a blány. První bicí Sonor byly vojenské bubny. Od začátku 20.st. vyráběl Sonor činely a různé koncertní bubny. Sady začal vyrábět až počátkem 20.let.

Roku 1914 převzal podnik Johannesův syn Otto. Po 2.světové válce, kdy bylo Německo rozděleno spadla továrna pod ruskou kontrolu, roku 1950 byla navíc vyvlastněna komunistickou vládou Východního Německa. Otto Link unikl do demokratického Západního Německa a začal svůj sen budovat úplně od začátku. Poté, co spojil síly se svým synem Horstem, postavili spolu pro Sonor novou továrnu v Aue. Koncem 70.let si Sonor upevnil svoji pozici jako výrobce kvalitních bicí a začal svou značku prosazovat jako „Rolls Royce mezi bicími.“

V roce 1991 prodala rodina Linků Sonor společnosti Hohner, která byla jejich distributorem ve Spojených státech a v 60.letech v i UK. Sonor dnes spolu s Premiér patří mezi jednu z předních společností vyrábějící bicí na evropském kontinentu. V roce 2014 se značka SONOR stala součástí čínské společnosti KHS, která vlastní rovněž značku Mapex.

Pearl Drums – nejpoužívanější bicí soupravy na světě

Pearl drums, vyráběné firmou Pearl Instrument Company, jsou nejpoužívanějšími soupravami na celém světě. Společnost byla založena 1946 v Tokiu Katsumi Yanagisawou, který podobně jako další nezačal hned vyrábět celé soupravy, ale zaměřil se nejprve na výrobu hudebních stojanů.

Teprve v roce 1950 si Yanagisawa uvědomil nedostatečnou nabídku na místním trhu s bicími nástroji, a tak začal vyrábět i perkuse. První sady byly víceméně kopiemi soudobých amerických modelů.

V roce 1956, poté, co upevnil své místo na Japonském trhu, začal Pearl vyvázet své nástroje i do USA. Poháněn rostoucí poptávkou po mohutných bicích soupravách Pearl postupně rostl a v letech 1961 a 1968 otevřel v Japonsku 2 nové továrny.

První profesionální bicí soupravu uvedl Pearl pod svým označením až roku 1966 (do té doby své nástroje prodával pod názvy svých distributorů) pod označením Pearl Prezident. Pearl se následně stává první japonskou značkou, která pronikla na britský a americký trh.

Ropná krize na Blízkém Východě roku 1973, která oslabilu ekonomiky západních zemí, vytvořila obrovskou příležitost k získání většího podílu na světovém trhu i pro japonské výrobce bicích nástrojů jako byli Tama, Yamaha a Pearl. Firmy začaly produkovat více profesionálních souprav, zvýšily kvalitu a významně investovaly i do výzkumu.

Boom v japonské výrobě zvýšil náklady produkce, a tak roku 1973 Pearl přestěhoval velkou část své výroby na Taiwan. Dnes se bicí Pearl vyrábí v USA, na Taiwanu a v Japonsku. Jsou považovány za nejčastěji kopírované modely mezi výrobci bicích nástrojů.

Tama Drums – inovace pro bicí z Japonska

Bicí Tama jsou vyráběny skupinou Hoshino Gakki. Hoshino vlastnili knihkupectví v Nagoyi (Japonsko) a v roce 1908 začali ve stejném obchodě prodávat i hudební nástroje, včetně slavných amerických Slingerlandů a Ludwigů.

V polovině 50.let Hoshino začali vyrábět bicí pod značkou „Hoshi“ (Hvězda) a v roce 1962 založili společnost Tama Seisakusho Inc., která vyráběla kytarové aparáty a elektrické kytary. U bicích se značka Tama až do roku 1974 nepoužívala.

Co se výroby týče, zaměřila se Tama nejprve na hardware k bicím, po němž poptávka rostla z důvodu rozšíření oblíbenosti rockové hudby, která pro hlasité hraní vyžaduje robustní vybavení. Tama vévodila trhu se svými stojany se dvojitými masivními stojany s trojnožkou a jako první uvedla „multi-clamp“ hardware, umožňující bubeníkům snadno rozšířit své soupravy.

Koncem 70.let měla Tama mnohem více upevněnou pozici díky uvedení „Octobanů“. Ty představují sérii 6-ti palcových tub s v rámci jedné oktávy laditelnými blánami a byly užívány zejména Stewardem Copelandem, bubeníkem the Police. Od té doby se Tama vyvíjela mezi přední výrobce a na její nástroje hrají ti nejlepší na světě jako Simon Phillips, Lars Ulrich nebo Mike Portnoy.

Yamaha Drums – bicí nástroje od největšího výrobce hudebních nástrojů na světě

Bicí Yamaha jsou vyráběny slavnou japonskou Yamaha Corporation. Vedle bicích a dalších hudebních nástrojů vyrábí Yamaha širokou škálu produktů, zahrnující motocykly, počítačový hardware a domácí zábavnou elektroniku. Zakladatel Yamaha Corporation začal jako výrobce varhanů v roce 1887 a v roce 1889 vytvořil Yamaha Organ Manufacturing Co. v Hamamatsu. První bicí Yamaha byly vyrobeny roku 1968 a nesly znaky vypůjčené z modelů značky Ludwig. Yamaha však rychle získala místo mezi nejlepšími výrobci bicích nástrojů a vévodila trhu s průkopnickými konstrukcemi korpusů a povrchovými úpravami.

V roce 1975 Yamaha uvedla sérii 9000 Recording Custom, která se stala standardem mezi fusion a studiovými hráči. Charakteristickými rysy byly poměrně lehlý, dobře navržený hardware a Yamahou navržený „Air-shell“ systém pro konstrukci korpusu.

V roce 1993 přišla Yamaha s „Yamaha Enhanced Sustain System“, tzv. YESS, který minimalizuje kontakt korpusu a tom-holderu, čímž umožňuje maximální resonanci bubny. Navíc je tom-holder uchycen na uzlovém místě s nejnižším rozkmitem. Roku 1995 byla řada RC 9000 znovu-uváděna právě se systémem YESS.

Yamaha patří rovněž k hlavním výrobcům elektronických bicí. Mezi oblíbené patří zejména Yamaha DTXpress, Yamaha DTXpress Special a Yamaha DTXreme.

Camco Drums – cestovatelská značka ze Severní Ameriky

Camco jako společnost započala svou dráhu v Oaklawn Illinois jako mechanická dílna, která vyráběla mimo jiné i hardware pro bubny značky Rogers. Bubny se začaly vyrábět v roce 1961 když prezident společnosti převzal George Way Drum Company. Výroba neměla dlouhého trvání a společnost se neustále stěhovala, nejdříve do Kansasu ke společnosti Kustom, pak se stěhovala do Los Angeles až došla k nynějším majitelům firmě Drum Workshop.

Premier – jedna z mála evropských značek na světových trzích

Všechno to začalo roku 1922, kdy se Albert Della Porta, profesionální bubeník z Londýna, spojil s managerem Boyle Drum Co., společností jejíž nástroje používal a která odmítla realizovat jeho nápady na zavedení některých zlepšení při výrobě bicích. George Smith byl však z jeho nápadů nadšen a tak spolu, nezávisle na společnosti, začali v najatém suterénu na Barwick Street vyrábět své vlastní bicí.

Svou společnost nazvali „Premier“. Jejich produkty měly již od samotného počátku velký úspěch, nicméně trvalo několik let, než se emblém se značkou PREMIER objevil i na bicích. Do té doby prodávaly své nástroje zprostředkovaně pomocí velkoobchodců, kteří je prodávali pod svými značkami.

Většina souprav byly základní modely, neboť většina lidí požadovala velký basový buben pouze s jednou blánou tak, aby mohla zbytek soupravy nacpat do něj, což usnadnilo jejich převoz autobusy nebo tramvajemi.

Během 20. a 30.let Premier neustále rostl. Druhá světová válka přinesla spoustu změn, které v konečném důsledku vedly ještě k většímu růstu společnosti. Výroba hudebních nástrojů byla pozastavena a Premier začal vyrábět mířidla k protitankovým zbraním a zástrčky a

zdířky pro radary. Válka tak ukázala Premieru jak důležitý je důraz na preciznost, navíc byla továrna po té, kdy 1940 došlo ke zničení fabriky Park Royal, přesunuta do Wigstonu. To se posléze díky distribučně výhodné pozici jako dobrý krok.

Po válce se Premier vrátil ke svému původnímu sortimentu. Během 50. a 60. let došlo ve firmě k mezigenerační výměně a do vedení se dostali Albertovi tři synové. V té době Premier dosáhl díky svým produktům (mimo jiné i blány Everplay, SD 2000, činely Zyn a Super Zyn, pedál k basovému bubnu 250S) velkého úspěchu a to nejen v Anglii, ale podařilo se mu proniknout i do jiných zemí.

V roce 1984 došlo ve společnosti k velkým změnám. „Premier Drum Company“ bylo změněno na „Premier Percussion“, aby se zdůraznilo, že jsou novou společností a že produkují i široké spektrum perkusních nástrojů. V téže roce došlo k vykoupení managementu, jež bylo následováno 6-ti letým obdobím pod vlastnictvím Yamahy (1989-1995). V tomto období došlo k další změně názvu na „Premier Percussion Limited“. Na přelomu 80. a 90.let došlo k řadě investic do nových technologií a strojů. Měly zabezpečit odpovídající kvalitu a konkurenceschopnost pro budoucnost.

Celkově došlo v 80. a 90.letech k dalšímu prohloubení a rozvoji obchodu v celosvětovém měřítku - s distribuční sítí v 60 zemích, mimo jiné např. i v odlehlejších trzích jako Brazílie nebo Argentina.

Carlton – Hayman

The Carlton - Hayman Drum Companies

Hayman Drums se začaly vyrábět koncem roku 1968, kdy majitel tehdejšího drum-centra Ivor Arbiter odkoupil depresí procházející podnik John E.Dallas & Sons zabývající se výrobou historické linie bicích značky Carlton.

Ivor, který v té době ztratil právo výhradního dovozce značky Ludwig, chtěl, aby se továrna CARLTONů přeměnila v moderní zařízení vyrábějící Britské bicí podobné a přinejmenším tak dobré jako americké bicí té doby, tedy i LUDWIGy.

První experiment – bicí s vnitřní vrstvou z mosazi – ovšem, dle jeho slov, zněly hrozně. Jeden z jeho zaměstnanců, George Haymon, vyvinul nový způsob výroby korpusů – 5 vnitřní vrstve polyuretanu, označované jako „Vibrasonic“, nastříkované původně na 3-vrstvý mahagonový, později březový korpus – jež bylo mnohem lepší než dosavadní „Resocote“ Ludwigů a mělo zlepšit resonanci a projekci bicích. S pomocí jména Haymon a získáním jmen jako Gerry Walter (původně zastupoval značku Premier) a Gerry Evans (pozdější strůjce úspěchu Pearl Drums) své bicí vynesl do lepšího světla.

Hayman vyráběl i hardware, mimo jiné i neblaze proslavené tom-holdery, které byly často nahrazovány tom-holdery značek Premier nebo Ludwig. První soupravy jež nesly mosazný kruhový emblém se značkou „Geoge Hayman“ (později zkrácené na „Hayman“) přišly do obchodů v září 1968 a obstály i první významnější zkoušku o rok později, kdy Alf Bigden použil soupravu „un-mic´d“ během svého vystoupení v „Césarově Paláci“ v Lutonu.

Bicí Hayman vzali trh útokem a i díky neotřelému a modernímu vzhledu si získaly celou řadu významných prodejců. Bicí Haymen zněly pod rukama celé řady umělců; jazz (Tony Oxley, Phil Seamen, Ronnie Stephenson, Ron Bowden, Johnny Richardson), rock (Jon Hiseman, John Marshall, Mitch Mitchell, Nico McBrain, Simon Kirke, Brian “Blinky” Davidson, Richard Bailey, Rob Townsend and Aynsley Dunbar).

Produkce však byla v roce 1975 náhle ukončena a zbylých souprav odkoupen londýnským Supreme Drums. Snaha o znovu-rozjetí produkce o 10 let později už neměla dlouhé trvání, Arbiter šel dál a uvedl na trh nové Arbiter ATS systém drums.

Mapex Drums

Pod značkou Mapex jsou bicí vyráběny od roku 1989 společností KHS Musical Instrument Copany. KHS („Kung Hsue She“, což se dá přeložit jako Společnost napomáhajícím vzdělání a kultuře) je významným světovým výrobcem hudebních nástrojů, který byl založen roku 1930

na Taiwanu a byl prvotně zaměřen na dodávku vzdělávacích produktů.

Současná továrna Mapex na Taiwanu začala svou činnosti již v roce 1982. Z počátku své bicí vyráběla pod jinými značkami. První bicí Mapex se výrazně podobaly setům Pearl, teprve 1991 na sobě Mapex zapracovali a přivedli bubeníka Billyho Cobhama jako reprezentanta a konzultanta, aby vytvořili bicím Mapex svou vlastní identitu.

V současné době vyrábí Mapex sady profesionální kvality a může se pochlubit již celou řadou osobností světa bicích, kteří značku prosazují. Distribuční centrum je umístěno v Nashvillu, TN.

DW Drums – Drum Workshop

Drum Workshop (DW), v současnosti vedoucí americký výrobce bicích, byli založeni 1972 v té době 26-letým Donem Lombardim. Svou činnost však nejprve zaměřil na poskytování hodin hry na bicích, a to ve svém studiu, které nazval Drum Workshop v Santa Monice. Postupem času začal nabízet paličky, knihy a bicí. Aby mu někdo vypomohl s obchodem, tak si za partnera vybral jednoho ze svých studentů, 17-letého Johna Gooda. Prvním uznávaným DW hardwarem byl patentovaný řetízkový pedál k basovému bubnu obsahující ozubené kolo.

Jelikož oba sdíleli zájem o to, jak bicí vlastně fungují, snažili se dohromady přemýšlet o inovacích, které by pozvedli jejich uměleckou úroveň. Jejich první snahou byl Donem navrženou upravitelná židlička "trap case", která se stala prvním produktem DW a ač dosáhla poměrně nízkého úspěchu, pohodla udržet jejich riskantní podnik v chodu.

V roce 1977 za pomoci peněz svých rodičů a několika vnějších investorů koupil společnost otce jednoho ze svých žáků zabývající se výrobou bicích Camco Drum Company. Pod značkou DW se pak začaly vyrábět Camco 5000 pedály k basovému bubnu. O tři roky později pak DW patentovali řetízkový pedál k basovému bubnu s ozubeným kolem, což dnes představuje standard. V osmdesátých letech se stali svou 5000 sérií vedoucí společností v výrobě dvojpedálů.

Zatímco Don byl technikem bicích a experimentoval se zvukem a akustikou, John se zaměřil na hardware a pedály. DW začali vyrábět několik sad na zakázku měsíčně, nicméně věhlas a profesionální uznání vedly k tomu, že poptávka brzy překročila výrobní kapacity.

V současné době jsou DW předním výrobcem bicích na zakázku. Nabízí celou řadu materiálů k výrobě malých bubínků (hliník, měď, ocel, mosaz, kombinaci mosazi a javoru, a velký výběr lakovaných povrchů a ráfků.